

ЧИНЪ Ѡ ПАНАГІИ

къ намъ, ѡ спасѣ насъ.

И аще оубо есть вѣщій праздникъ, глаголетъ: Слава, ѡ нынѣ, кондакъ празднику. Аще же нѣ, сѣа: Слава:

В же Ѡцъ нашихъ, творѣи прїеишъ съ нами по твоѣй крѣтости, не ѡстаѣи мѣлость твою ѡ насъ: но мѣтвами ихъ въ мѣрѣ оуправѣ животъ нашихъ. **И оубо:**

Солнцѣмъ гдѣи, свѣтъ стѣмъ ѡ бѣмъ, твоѣи мѣрѣ даждъ намъ, ѡ помѣмъ насъ, ѡко бѣмъ щедръ.

Гдѣи помѣмъ,

трижды.

Благословѣ:

Свѣтѣмъ глаголетъ:

Благословѣнъ къ мѣмъ ѡ питѣмъ насъ ѡ своихъ богѣмъ дарѣмъ, своѣю кѣтѣю ѡ чѣмъ колѣбѣмъ, всгдѣ: нѣ ѡ прїеишъ, ѡ во вѣмъ вѣмъ, аминь.